

[A. C. D. Petersen.]

forud: Den Dag kan vi ikke komme, da skal vi have vor aarlige gode Fortjeneste ved dette Marked. Og mange af disse Mennesker siger til deres Leverandører af Varer: Jeg kan desværre ikke betale, men kom til mig Dagen efter Egeskov-Markedet, saa har jeg tjent saa meget, at jeg kan give Dem et godt Afdrag, hvis jeg ikke kan betale det hele.

Og for Gæstgiveren er det en langt alvorligere økonomisk Historie. Gæstgiveren i Kværndrup har en Fjerdedel af sin Aarsindtægt paa den Dag, hvor han bespiser over 700 Mennesker med varm Mad. Han havde naturligvis inddækket hele sit Vareforbrug den Dag, og nu kunde han ikke faa det udnyttet, og han lider derved et stort Tab. At Byens handlende ogsaa har lidt stort Tab, er der ikke Tvivl om. Og det samme gælder for en Mængde af Haandværkerne, der er med til at lægge elektriske Ledninger, som ogsaa bliver lagt ved et saadant Marked af Hensyn til Belysningen ved Markedsforlystelserne o. s. v.

Det er for en lille Stationsby som Kværndrup og nærmeste Omegn et meget stort økonomisk Tab, at der sker et saadant Brud paa det tilvante.

Jeg kunde endnu ønske at anføre, at da et Mund- og Klovesygetilfælde ved Odense indtraf, blev Væddeløbene derude aflyst. Men indflydelsesrige Folk, som interesserede sig for Væddeløb, rejste over til Autoriteterne her i København og fik gennemført, at de maatte holde Væddeløb alligevel. Man maa sammenholde disse to Ting: Et Marked, som er en stor Indtægtskilde for baade erhvervsdrivende, Arbejdsfolk og ikke mindst naturligvis for Hestehandlerne, kan man ikke afholde, det skal flyttes, men et Væddeløb kan man godt afholde, og det betyder dog ikke saa meget økonomisk — ja, det kan for Resten godt være, at der er nogle, der har stor Indtægt af et Væddeløb; vi saa jo, hvordan Duekaplyvningen gav store Indtægter. Men jeg kan ikke tro, at Autoriteterne har behøvet at være saa bevaagne i det andet Tilfælde, jeg nævnte, naar man ikke har været det i dette. Der maa være Konsekvens i Foranstaltningerne, og man maa lempe dem, saa de bliver til saa lidt Gene for Erhvervslivet som muligt.

Der er endnu en enkelt Sag angaaende Mund- og Klovesyge-Spørgsmaalet, jeg gerne vil fremdrage. Der har været anvendt et Middel, et Kobbersaltpræparat, og der siges at være brugt en hel Mængde af dette Præparat. Man siger ogsaa — det har for Re-

sten de sagkyndige aldrig lagt Skjul paa —, at man ikke tillægger det nogen Betydning; hverken sygdomsforebyggende eller helbredende, men det er opreklameret, og en hel Masse Mennesker, som ikke kunde faa den Serum, de havde Tiltro til, brugte det. Naar man paa saa mange Omraader vil værne Folk mod at blive udsat for at ofre Penge paa unyttige Præparater, burde man her have taget fat og sagt: Naar vore Myndigheder ikke vil gaa ind for det, maa i alt Fald Dyr lægerne ikke anvende det Middel.

Disse Ting vil jeg gerne bede de højtærede Ministre lægge sig paa Sinde.

Ælkkær: Ved Rigsdagens Aabning udtalte den højtærede Statsminister, at det var Hensigten gennem Kommunernes Laanefond at stille Midler til Raadighed for Kommunerne, formentlig et Beløb paa indtil 30 Mill. Kr., saaledes at planlagte Arbejder, Skoler, Aldersrenteboliger o. lign., kan komme til Udførelse i den nærmeste Fremtid. Jeg takker den højtærede Statsminister for dette Tilsagn. Vi var sikkert alle klar over ved den nye Skolelovs Tilblivelse, at Skolelovens Gennemførelse vilde kræve store økonomiske Ofre af Landkommunerne, og da det ofte er de fattigste Landkommuner, der er længst tilbage med Udviklingen af deres Skolevæsen, vilde det kræve stærkt forøget Udskrivning af Kommuneskatter i de paagældende Kommuner.

Det vil derfor være en Retfærdigheds-handling, om Staten kunde stille Midler til Raadighed til dette Formaal til en lav Rente. Jeg vil mene, at 2 à 3 pCt. vilde være passende, selv om Staten derved vilde lide et Tab.

Det er til et meget vigtigt kulturelt Formaal, nemlig til Dygtiggørelse af Ungdommen, den Ungdom, der hidtil ved Undervisningen i mange Landsbyskoler med kun 18 Timers ugentlig Undervisning har været handikappet, naar de skulde ud i Kampen for Tilværelsen, af Ungdommen fra Skoler, der var paa Højde med Tidens Krav. Jeg henstiller til den højtærede Finansminister og den højtærede Undervisningsminister at tænke med Velvilje paa denne Sag. Det har været velgørende at være Vidne til den Interesse og Foretagsomhed, som mange Landkommuner allerede i den korte Tid, Loven har virket, har lagt for Dagen med Hensyn til at praktisere Loven: ved Bygning af Centralskoler, Gymnastiksale, Skolekøkkener, Anlæg af Sportspladser o. s. v. Trods Partiet Venstres om ikke negative saa dog meget beskedne Medvirken ved